

DIOGEN pro culture magazine & DIOGEN pro art magazine -ISSN 2296-0929; ISSN 2296-0910

Publisher online and owner, Sabahudin Hadžialić, MSc

E-mail: contact_editor@diogenpro.com / WWW: <http://www.diogenpro.com/>

Aleksandar Isailović

A čik slažite

Saznao sam

Da sve je u laži

Zavoleo sam

Što sve je u laži

Sada lažite da biste me našli

U beskrajnim prostorima

Između laži i laži

A čik slažite da ste me našli

Bojim se u prazno

Mene su ogledala otpevala

Od glave do pete

Mene sam ja uramio

Od prve tuge do poslednje

Mene će mnogi razbijati

Od ivice do ivice

Moje su se ivice poljubile

Moji su počeci vodili ljubav

Sa mojim krajevima

Rodili mi besnilo

Osmeh od kiše

Moje su me méne razočarale

Svojim tupim oštricama

Od mojih rebara

Moje mi se pesme podsmevaju

Osmesima od kiše

Šta sam

Šta je moje

A šta tuđe

Pogledaj me

Oko moje

Unutra

Pogledaj me praznog

Pogledaj me tako nestvarnog

Tako fantastičnog

Praznino iz mene

Bojim te u prazno

Bojim te u lepo

Svojim a tuđim psokama

Pljujem u tebe šuplju

Krvarim po tebi

Tražeci se po beskraj

NEKOPIRATI

*„You are beautiful and you are alone
You are beautiful and you are alone“*

Nico

Kroz nepregledna mi polja usamljenosti
Teku beskrajne reke nerazumevanja

Sam u svojim cipelama providnim
Podižem noge ka njima ogledala na donovima

Voleo bih da sam svuda oko sebe
Tad imao bih kome da se dam

Sam sam utopljen u vodama svojim
Kroz talase svoja imena dozivam
Prezreše me zbog izvrsnosti
Osudiše zbog lepote

Urlam da nisam da volim
Jecam da nisam sam
Da me neko tamo čeka
Iza ogledala
Iza mene

Vilica se odvalila

Zubi mesta zamenili

Dok im se o tela saplicem pevaju mi laktovi

Žmure im uši dodiri im nemi

Sam u svojoj lepoti sahranjujem srce

U grudima što uquine

NEKOPIRATI

Летаргија

Мрака

Испружих тело у подруму

Збуњено главу на климавом врату вртим окол

Гледам мрак, сажаљевам и гутам сваки његов зрак, сваки његов поглед пун
суза од патње сагорелих

Посматрам, иако не видим, свих шест тврдоглаво-себичних граница

Погледи ми крхки већ по рођењу мраком силовани

Гура их назад у мене, у себе, у лешеве под ногама нашим, лешеве труле

Лешеве које не видим

Испружен на патосу душе цртам Свемир окол лажући себе да га учим шта је
горе, шта је доле, лево и десно

Вртим га, збуњујем, певам га и наглавачке окрећем

Коцка мрака повраћа по онесвешћеном бескрају

Круга

Цртам Свемир горе, цртам Свемир доле
Лажем да нису само душа, мрак и лешеви у души

Лажем да бих запевао, запевавам да бих слагао

Душу цртам црњом од мрака који је прогутала
У њеном кругу, кругу чудном, са ивицом на почетку

Из шупљина својих рађам светиљку дивну
О, Лепото, ти без ивице на своме равном крају
О, живота сенко

Неба

Ни од чега један одблесак прелива боје по мраку
Удара по плафону где један модар нокат опонаша Забрањено
Растем ноге, руке, прсте, појим себе да га дохватим
Реч! Само Реч потребна је била и плафон би на колена

Месим кости од речи, слова као преживам
Пијем нектар патњи сваком тела пором
Желудац гризе
Вене дишу
Зуби плућа жваћу
У срце се рију
У срце се пресвлагим

Пене

Котрљам се камењем врелим неспретно
Збуњен па глув због смеха Њиховог
Све спорији, слепљен од пљувачке којом ме перу

Један згрчен мишић лебди по пени смртника
Празан исувише да би потонуо

Модар леша нокат у зеницу закивам
Њима двома рађам свакојакe слике
Прст за нокат рожњача за зеницу
Небо у једном прсту
Бескрај у бојама

Смерова

Ко да разуме? Како када ни реч за то није исправна?

Разуму градове подижу

Верни мапама лију жртве...пропуштају све док се моле

Схватити...

цео век да јуре руке ће клонути!

Волети...

Они су томе у забраву одавно!

Стварати!

Стварати за машту, маштати за створења!

Мозак разуме, руке хватају, срце воли...

Ноге су за живот, а ходати је грешити-унапред или уназад-свеједно је...

Крила место руку, пераја место ногу, лопата место тела...

Не ходати већ летети, не ходати већ гњурити

Заједно са свемиром се окретати и не знати!

Не знати за Горе, Доле, Лево или Десно!

Систоле

Не настати, не нестати већ настајати

Не пити већ бити пијен

Не јести већ бити једен

А стварати!

Шупаљ једино моћи остати Изнад

Изнад густе, око дна посвађане, тешке људске испарине

Једна вечна систола...отров свој низ леђа слива...на језике
сечива...безнадежно који прете површини Свега!

Pláš stida (stvaranje beskraja)

Krševi zvezda nad mojim mozgom
Groblje unakaženo
Vrtim se u mestu i verujem da ću odleteti duboko gore
Istini u zagrljaj
Umoran od plivanja gustom zemljom
Grizem sopstvene oči
Horizonti su dalji vidici širi
Ljubim lažnim usnama lažljive oči
Pogledom ljubim istinu
Dajem svojoj slobodi slobodu da zagrlji usamljeni san
Umu kratim razum u duši sejem duh
Sečem krajeve nada mnom i stvaram beskraj
Svesno hodim suncu u zenicu
Čupam mu trepavice i oblačim ih

Pláš stida navlačim na sunce
Uporno ga spaljuje

Pokušaj

Mislim *da sam se video*

Mislim

Znam da zvuči nestvarno

Ali mislim *da sam se video*

Video sam se na ivici grane

Sa sekirama mesto ruku

I čekićima mesto nogu

Krvav i lepljiv

Sedeo sam uspravno

Pre nepoznato

Oštrio svoja sečiva sopstvenim kostima

Nisam odmarao

Cupkao sam

Nogama oblikovao lobanju i lice

Kako god sam poželeo

Krvavom i samom
Utopljenom u sreći
Besnela mi žila na vratu
Ja sam je skratio
Stomak mi gladan pevao
Ja sam mu svet otvorio
Srce mi šetalo od plućnog krila
Do drugog
Ja sam ga umirio

Trljao sam dlanove
Varnice iskakale
Pesme moje

Pomislih da povredim granu
Oberučke je prihvatih
Ne reaguje

Poželeh da se igram sudije
Presudih
Grana pade (nikome na glavu)
Ja i dalje sedim u vazduhu ceo

Po navici

Mislim da sam se video

Ušavši u svoju sobu

Na krevetu pod crnim prekrivačem

Na podu pod crvenim tepihom

Na prozoru iza zelene zavese

Na plafonu u ugašenoj sijalici

Na zidu pod maskom okačenom

Na policama u bitnim knjigama

Na stolu u punoj šolji kafe

U piksli u jednoj nedovršenoj cigareti

Čijem su se dimu dva pikavca divila

Tad odlučim da sednem i pišem

Donju usnu stavim pod nogar stolice

Da ne klata se

Svaki dan mi isti

Ogledalo

Bilo bi lepo kada bi mi neko
Objasnio kako da dođem do jednog mesta

Izvinite gospodine
Znate li put do *mene*
On stoji i namešta frizuru dok me gleda

Gospodo
Znate li kako da nađem *sebe*
Ona me pogleda i popravi svoju šminku

Starice
Znate li gde sam *ja*
Ona me pogleda
Ostade tako par minuta
I tužno neprimetno zajeca

Tada se setih
Da davno sam se u ogledalo obojio

Bojenje ogledala

Noćas se u ogledalu pretvaram
U nešto neobično
Noćas sam video u ogledalu svoj san
Video sam svoj san

Da
Noćas sam video sebe
Pred sobom

Videh kako mi iz kože na licu
Cure kapi snova
Iz očiju mi stihovi liju
Moji od nota obrazi
Ne progoreše

Noćas sam se pretvorio u zvuk
U zvuk ogledala preda mnom

Zar vam nije poznato kako
Ogledalo zvuči
Dok kapci vam vrište
A ono se boji u pukotine

Polutke i ogledala

Vidim da sam praznina među dimovima
Ugušile me magle osrednjosti
Popustile mi opne od stakala u boji
Zamaglile mi brave za svaki osećaj

Ključeve mi pare izjele
Ključeve lako što rdaju
Moje priveske od osmeha razbiše
Jedne o druge trljaše

Dimovi nesnosni mičite mi se
Sa svih strana sveta
Hoću svoje stare ključeve
Za brave koje će da ozdrave

Vratite mi ključeve
Vratite mi stanja
Vratite mi želje nastrane
I fotelje od starih mojih snova

Polutke
Ispovraćaću vas sve do jedne

Da ponovo vidim

Da ponovo znam

Da ponovo poželim

Sebi na glavu da sednem

Upadoh u šolju osrednjosti

Bez ručke ni na jednoj strani

Ja sa notama po koži

Od talasa koji me pljuskaju

Branim se slovima

Koje ne znam da ukrasim

Koje ne umem da ponovim

Polutke

Kada vas u šaku uzeh

Jezik mi sagoreste

Polutke

Usamljen sam vašom krivicom

Jer ste me celog u moj želudac izručile

Polutke

Nedostajem mi mnogo

Da mi plačem

Da mi pevam

Da mi ogledala stvaram

Ogledala

Moja mi pobjegla

Daleko

Jer u njima su se mesto mene

Polutke gledale

I u sebe ih pretvorile

Prepolovljena ogledala

Možda sutra u prvoj cigareti nađem

NEKOPIRATI

Sijam u tebi

Baviću se tobom kao što sam se već bavio

Sobom

Baviću se tobom baš isto onako

Otvoriću te raskopčaću do grla

Izliću sve crveno i isprati te

Zagledaću tebe i tvoje

I znaj da te neću opet zatvoriti i zašiti

Tražiću te unutra prelepu

Naći ću kraj te žice

Do njenog početka ću dopreti

I znaj da te neću opet zatvoriti i zašiti

Kada mi to uspe potragu ću nastaviti

Tražiću sebe u tom mulju

I znaću kada nešto zasija u tami

Da sam se našao

A tebe znaj neću opet zatvoriti i zašiti

Ući ću unutra da dođem do daha

Malo ću da odmaram

Samo me drmni i podseti

Reci mi

Vreme je sebe opet da rasečeš

Tada ću tebe ljubavi zatvoriti i zašiti

NEKOPIRATI

Kog sam vruga jurcao za sobom

I kog sam vruga jurcao za sobom
Kojih sam se prokletih dana seckao
Kojih minuta uopšte tražio
I razloge da nađem nisam sposoban
Ni želja ni motiva nemam
I kog sam vruga jurcao za sobom

Do vruga i moje i večito moje
Do vruga i ja i moje dugo ja
Do vruga i svaki uzdisaj i grč

Sad sam se i smučio sebi
I kog sam vruga jurcao za sobom
Noge mi odrešene a šake sljubljene
I kuda sam pošao bez štapa u ruci
Kuda bez rukavica da me štite
Kuda kuda kuda
I kog sam vruga jurcao za sobom

Nož mi među zubima
Nož najoštriji
Da odrešim dlanove da ih razlepim

I kog sam vruga jurcao za sobom

Da slepim ih sada za tvoje hoću

I šta da radim u ovoj tami

Štapa nema

Šake mi krvare

I kog sam vruga jurcao za sobom

Izgubio sam bitku prvu

I kog vruga jurcam za tobom

Znam izgubiću i tu bitku večeras

NEKOPIRATI

PR

DIOGEN pro kultura

<http://www.diogenpro.com>